

GŁOS LUBAWSKI

POLSKO-KATOLICKA GAZETA BEZPARTYJNA NA POWIAT LUBAWSKI I OKOLICE

Wychodzi trzy razy tygodniowo: we wtorek, czwartek i sobotę.

Przedpłata: miesięczna wynosi 80 groszy z doręczeniem 1 zloty, kwartalna wynosi 2,40 zł. z doręczeniem 3,00 zł.

W wypadkach nieprzewidzianych spowodowanych siłą wyższą (przeszkód w zakładzie, złożenia pracy i t.p.) abonent nie ma prawa żądania niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Ogłoszenia: za ogłoszenie od wiersza 1 mm. na str. 6-lam. 15 gr. na str. 2-lam. 50 gr., ogłoszenia drobne słowo 20 gr.

Za ogłoszenia redakcja nie odpowiada.

Telefon Nr. 58. Konto czekowe P. K. O. Nr. 145266.

Członkami drukarni B. Miłoszewskiego w Nowemmieście n. Drw.

Rok VI.

Nowemiasto n. Drwęcą, czwartek dnia 7 stycznia 1937 r.

Nr. 3

Wielkie niebezpieczeństwo.

„Napór olbrzymi na nas rośnie i nie ludźmy się, nie jesteśmy znowu tak daleko od makabrycznych scen wojny domowej w Hiszpanji“, mówił niedawno w Warszawie pewien młody pisarz, świetnie znający zagadnienia bolszewizmu i Frontu Ludowego.

Jest rzeczą celową i niezbędną zastanowić się nad siłą natarcia bolszewizmu na Polskę, nad metodą jego przenikania i nad jego zasadniczymi składnikami. Umożliwi to nam lepiej i pełniej zrozumieć drobne napozór fakty i całą grozę naszej sytuacji.

Faktem nie ulegającym dyskusji jest, że bolszewizm, jego penetracja w świecie, propaganda, organizacja i rozwój w ogóle — są najściślej związane z Moskwą, z jej źródłami materialnymi i tymi wszystkimi możliwościami oparcia, jakie daje wielkie państwo. Gdyby nie było Czerwonej Moskwy bolszewizm byłby zagadnieniem kompleksu kulturowo-ideowego, doktryną, która miałaby swych głosicieli, swą Drugą Międzynarodówkę i serię pism; bolszewizm nie posiadałby agentów, zasobnych w paszporty dyplomatyczne i nie miał potężnych ambasadorów typu Trockiego czy Eberleina, nie korzystałby z azyłu politycznego, obejmującego 1/6 część łądów globu, a przede wszystkim tych milionów najlepszej waluty, dostarczanych przez rządów 160 milionów potulnych podatników.

Stąd wypływa naturalne stwierdzenie, że zagadnienie wpływów bolszewickich w życiu polskim jest sprawą ważką i wielką, jest sprawą niebezpieczeństwa, które ma za sobą potęgę, zdolną rzucić na szalę ważących się wpływów nie tylko duchowy zespół pierwiastków, ale ciężar złota, oczyścić teren dla swych idei przy pomocy karabinów maszynowych, podrzeć je potężną intrygą polityczną i tym podobnymi środkami fizycznego przewyciężenia tego co duchowo nie ma nadziei na zwycięstwo. Ale to jeszcze nie wszystko. Na całość potężnego i ofenzywnego, a przytem zasobnego w środki działania bolszewizmu składa się jeszcze czynnik żydowski.

Bolszewizm jest produktem i środkiem działania i organizacji masono-żydo-marxizmu z otchłanną, orientacyjno-tołstojowską i biesowską moskiewszczyzną.

Rozpatrując elementy bolszewizmu w jego stosunku do Polski i Jej kultury, ujrzymy, że dziejowa wrogość polsko-moskiewska, wyrażająca się w prawie 2 wojnach przez każde pokolenie polskie od XV w. poczynając — pomnożona tu jest przez ostatni integralny konflikt polsko-żydowski.

Dwaj nasi wielcy wrogowie opracowują dziś wspólny plan natarcia na Polskę, wspólny plan zemsty za bojkoty i cud nad Wisłą, za Przytyk i wyprawę kijowską, za polski plan exodusu narodu wybranego i plan prometejski, którego wielkie znaczenie stale podkreślał Jan Zamojski.

Dla Polski ważność zagadnienia bolszewizmu w tem świetle staje się podwójnie wielką, a bezpieczeństwo z niego płynące w obecnej chwili wysuwa się na czoło wszystkich niebezpieczeństw grozących Polsce skądkolwiek. Jeśli bowiem przyjąć pod rozwagę antysemicki kurs hitlerizmu oraz antyhitlerowski i antyfaszystowski kurs wszystkich mafii w świecie, zrzeszonych z Moskwą i Komunistami i kierowanych przez Żydów, to odpowiedź wypadnie zdecydowana i wyraźna: bolszewizm jest największym niebezpieczeństwem dzisiaj, przewyższającym niebezpieczeństwo niemieckie.

Dlaczego atoli, może paść w tem miejscu zapytanie, ten największy wróg Polski, jakim jest bolszewizm, stosunkowo słabo absorbuje uwagę opinii Polskiej, chwilami mniej niżeli inny wielki wróg — Niemcy.

Jak są uzbrojeni hiszpańscy komuniści?

BERLIN. Cała prasa niemiecka powołując się na źródła londyńskie, zamieszcza wiadomości w sprawie międzynarodowej pomocy zbrojnej dla rządu madryckiego.

Siła tzw. „międzynarodowej brygady“ określana jest 7000 dobrze uzbrojonego żołnierza. Większość samolotów rządowych jest pochodzenia sowieckiego. Wymieniają trzy typy samolotów: jednoosobowe myśliwskie z szybkością przeszło 400 km. na godzinę, trzy lub czteroosobowe dwupłatowce, zaopatrzone w bomby i karabiny maszynowe i wreszcie ciężkie sowieckie samoloty bombardujące. Ponadto strona czerwona dysponuje pewną liczbą brytyjskich samolotów myśliwskich „Fairy“, samolotów francuskich „Breguet“ i „Devoitine“.

Co do broni pancerniej, używane są przez czerwonych własne samochody pancerne, które nie posiadają większej wartości bojowej, poza tym lekkie i półciężkie tanki sowieckie. Te ostatnie odznaczają się dużymi zaletami technicznymi i bojowymi. Korpusem czołgów dowodzić ma wyższy oficer sowiecki.

Co do artylerii, wojska madryckie rozporządzają własnymi działami kal. 7, 5 i 12 oraz co najmniej 80 nowoczesnymi armatami sowieckimi, dostarczonymi w ostatnich czasach. Dopiero niedawno wojska rządowe uzyskały większą ilość doskonałych dział przeciwzołgowych, dostarczonych przez Sowiety. Jeśli chodzi o karabiny ręczne, to używana jest broń różnych typów: hiszpańskie „Mauzery“, francuskie „Lebele“, karabiny „Martini“, małe

ręczne karabiny maszynowe angielskie „Lewis“ i t. d.

Co do środków transportu, wojska rządowe do niedawna posługiwały się tylko skonfiskowanymi wozami, ostatnio jednak otrzymały 250 samochodów.

Ruch na Polskich Kolejach Państwowych w listopadzie r.u.

Ruch na Polskich Kolejach Państwowych w listopadzie roku ubiegłego przedstawiał się następująco: ogółem naładowano 15-tonowych wagonów przeciętnie dziennie — 15.794, z czego przeznaczono do przewozu w kraju — 11.810 wagonów i do wywozu za granicę — 2.513 wagonów.

Naładowano w obrębie Wolnego Miasta Gdańska — 289 wagonów, przyjęto od kolei zagranicznych — 187 wagonów, a tranzytem przeszło — 995 wagonów.

W porównaniu do analogicznego miesiąca 1935 roku ruch tywarowy w listopadzie roku ubiegłego wzrósł o 944 wagony.

Dla żydów zawsze są pieniądze

Wiadomo, że żydowskie kasy bezprocentowe otrzymują rozmaite kredyty na ulgowych warunkach, choć nie ma pieniędzy na rozmaite ważniejsze cele i trzeba wyduszać ze społeczeństwa groszki, aby łątać dziury. Jednak wręcz skandalem jest fakt, że „Towarzystwo Krzewienia Wiedzy Judaistycznej“ (komu to potrzebne?) pobiera znaczne sumy z ministerstwa oświaty. Wynoszą one rocznie znacznie ponad 20 tys. złotych. Resztę płać żydowskie loże masonskie Bnei Brith i inne podobne źródła.

Kto jest odpowiedzialny za takie marnotrawienie grosza publicznego, który tak bardzo jest potrzebny na krzewienie prawdziwej oświaty? Możeby tak obecny minister Wyznań Rel. i O. P. sprawę tę zbadał i winnych posłał w duraki. Społeczeństwo chrześcijańskie byłoby mu za to bardzo wdzięczne.

Żydzi powinni swoje instytucje za własne pieniądze utrzymywać. Dostyć wśród nich jest bogaczy, których majątek pochodzi z wyzysku mas chrześcijańskich, a z których kieszeni płyną fundusze na — robotę komunistyczną w Polsce, aby Izrael mógł tu zapanować podobnie jak w Rosji.

Stalin — prezydentem Sowietów.

PARYŻ. Dziennik „Matin“ donosi że na skutek uchwalenia nowej konstytucji sowieckiej stwarzającej urząd jedyne go prezydenta związku sowietów, w kołach moskiewskich wysunięty został jakoby projekt obrania Stalina, który dotychczas ma tylko tytuł generalnego sekretarza partii komunistycznej, na prezydenta stałego.

Dotychczasowi prezydenci republik związkowych, których było dawniej 7 a obecnie na podstawie nowej konstytucji ma być 11 i którzy pełnili dotychczas kolejno funkcje prezydenta związkowego, mieliby pozostać w charakterze wiceprezydentów przy Stalinie.

Odpowiedź na to pytanie nie będzie zbyt trudna: geopolityczna sytuacja Polski sąsiadującej z Rosją i wespół z naturalnymi sojusznikami: Rumunją i Finlandją formująca pierwszy wał ochronny przed agresją Moskwy w kierunku zachodnim, powoduje, że plany natarcia na Polskę przez rozkład wewnętrzny degradację i anarchję, opracowują i kontrolują nie ideowo-polityczne czynniki Kominternu, lecz obciążone pełnym poczuciem odpowiedzialności za sukcesy czynniki wojskowe Z.S.S.R.

Musimy sobie zdać sprawę z różnicy zachodzącej pomiędzy planem i akcją Moskwy Czerwonej U.S.A., w Brazylii czy Anglii, a planami i akcją w Polsce i krajach otaczających Z. S. S. R. Tam akcja Komunistów i bolszewizmu jest jawna, krzykliwa stawiająca na propagandowe efekty, posiłkująca się jawnymi agentami, tu zaś idzie ona głębiej, kładzie akcent na istotny i ukryty skutek, posiłkuje się ludźmi najwytrawniejszymi i długim łańcuchem pośredników, gwarantujących bezpieczeństwo przed dekonspiracją, a częstokroć działa wprost przez elementy nie mające wspólnego z bolszewizmem i Moskwą. Poprzez prowokacje w Gdańsku, przez podżegające ekscesy prowokatorów w stosunkach polsko-żydowskich, poprzez sekty, sprawy mniejszościowe i tym podobne elementy pozornie ze sobą skłucione, stwarza się warunki w których jedynym lekarstwem i jedynym pionem do

przyjęcia będzie bolszewizm, rozwiązujący przez się wytworzone sytuacje odgadujący rebusy przez się ułożone i burzący w jednej chwili potężne bloki demoliberalnej kleronałszczyzny.

Mając przed oczami podane cechy bolszewizmu i jego penetracji, oraz tendencje do ujawniania swych zdobyczy, możemy sobie zdać sprawę i ze względnej ciszy jaka u nas panuje i z całego ogromu niebezpieczeństwa, jakie za tą ciszą się kryje. A pamiętać też trzeba, że Moskwa Czerwona działa przez wszelkie małe przez masonerję, sekty, demoliberalizm, socjalizm, zaślania się parawanem prawdy, nauki obiektywizmu. Człowieka, Ludzkości, Niepodległości — hasłem walki z odwiecznym wrogiem Słowian — Niemcami, ideą Wszechrzeczności, że posiłkuje się Stawiskim, Caballerro, Trockim, Salengro i Titulescu, oraz, że u nas ma już za sobą obrońców frontu czerwonego dowodzonego przez sowieckiego gen. Gorewa i to zarówno obrońców prorządowych jak i opozycyjnych, zaślonych nieraz portretem Wodza Naczelnego, lub Marszałka Piłsudskiego, występujących w przyłbicy i bez przyłbicy gawsterów ideologicznych. Wszyscy oni są w jednym ręku, a urządzają pomiędzy sobą pozorne walki dla gawiedzi, poto by łatwiej różnymi ścieżkami kroczyć ku wspólnemu — Antyzymowi.

